

νὰ λάβω τὸ πρᾶγμα σε; Ἐπεὶ δὲ λαμβανέας ἐδ' ἐν αὐτῇ τὰ πρόσκαι-
 ρα ἀγαθὰ εἰς τὸν ἄλλον Κόσμον, στείλει με τὴς πενήτας τῶρα, νὰ τὰ εὕρῃς τότε
 βοήθειαν. Ὁ μέγας Βασιλεὺς γράφει εἰς μίαν Ὀμιλίαν κατὰ τῶν φιλαργύρων
 ταῦτα. Ὁ ἄρτος, ὅπῃ κρατίζεις, ἀσπλαγχνε πλῆσθε, εἶναι τῷ πτωχῷ πε-
 νασμός. Τὸ σῶμα, ὅπῃ φυλάγεις, εἶναι τῷ γυμνῷ. Καὶ τὸ ἀργύριον, ὅπῃ
 κλειδόνεις, εἶναι τῷ πενήτῳ, ὅπῃ τὸ χρειάζεται. Καὶ ἁμαρτάνεις πολλὰ, ὅ-
 ταν ἔχεις περισσὸν ἀπὸ τὴν χρείαν σε, καὶ δὲν τὸ δίδεις αὐτῷ εἰς βοήθειαν. Ἡ φι-
 λαργυεῖα εἶναι μία ἀτακτος ἀγάπη, νὰ ὑποκρίσῃς πλῆτον, τὴν ὁποίαν ἐπονο-
 μάζει ὁ Αὐγεστίνος, ἰὸν τῆς ἀγάπης, ἥγαν φαρμάκι, ὅπῃ θανατώνει τὴν ψο-
 χίῳ, διὰ τοιοῦτον τὸν πλῆτον τῆς ἀγάπης τῷ Θεῷ, καὶ τῷ ἀδελφῷ σε, καὶ τῷ λόγῳ
 σε. Ἀπὸ τὴν φιλαργυεῖαν ᾔθουνται ἄλλα ἐπὶ ἁμαρτήματα, κατὰ τὸν αὐ-
 θον Γρηγόριον, καὶ ὅλα πόρδονται εἰς τὸ τέλος τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἥγαν σωάγασσι
 πλῆτον ὑπὲρ τὴν χρείαν. Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ Σκνηπία, ἡ Φειδωλία, ἥτις εἶναι
 μία σκληρότης τῆς καρδίας, ὅπῃ σὲ κάμνει διὰ νὰ θησαυρίσῃς ἀνελήμονα, καὶ
 δὲν σπλαγχνισαί τὸν πενήτα. Τὸ, β'. εἶναι, καὶ λέγεται Ταραχή τῷ νοῷ, καὶ ᾔθ-
 νεται ἀπὸ τὸν φόβον, ὅπῃ ἔχεις νὰ χάσῃς τὸν πλῆτον, ἢ ἀπὸ τὴν πολλὴν ἐπι-
 θυμίαν νὰ τὸν πληθύῃς. Τὸ, γ'. εἶναι Βία, ὅταν ἀρπάξῃς βιαίως τὰ ἀλλό-
 ξια διὰ τὸ αὐτὸ τέλος. Τὸ δ'. εἶναι Φεῦδος, ὅταν μὲ δολερὰς καὶ ἀπατηλὰς λό-
 γους πέρνεις τὰ ἀλλόξια. Τὸ, ε'. εἶναι Ἐπιτοκία, ἥγουσι ὁμνύεις φόματα,
 διὰ νὰ κερδήσῃς τίποτες. Τὸς'. εἶναι Δόλος, ὅταν μὲ ἀπατηλὰ καὶ δολερὰ λόγια
 καὶ ἔργα πλανᾷς τὸν πλησίον σε. Τὸ ζ'. καὶ τελευταῖον λέγεται Προδοσία, κα-
 θὼς ἐκαμῶ ὁ Ἰάδας εἰς τὸν Δεσπότην. Εἰς αὐτὰ ὅλα ἁμαρτάνεις ξιασῶς, ἀ-
 ἐὰν ἔχῃς δύναμιν, καὶ δὲν βοηθᾷς εἰς τὴν χρείαν τῷ πενήτῳ, β'. ἐὰν διὰ τὴν
 πολλὴν προσοφείαν καὶ ἀγάπην τῷ πλῆτι, παραβαίνεις τὸν νόμον καμίας φο-
 ρᾶς, καὶ δὲν κάμνεις τὸ οφειλόμενον, ταῦτιν ἀμελῇς τὴν Ἀκολασίαν τῆς Ἐκ-
 κλησίας, ἢ ἐργάζεσαι τὴν Ἐορτίῳ, διὰ νὰ αὐξήσῃς τὸν πλῆτον, καὶ ἄλλα πα-
 ρόμοια. γ'. ἐὰν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν δίδῃς μέγαλον σκάνδαλον, ἢ ζημίαν τι-
 νὰ τῷ πλησίον ἢ τε σωματικῶς, ἢ τε ψυχικῶς. Ἡ φιλαργυεῖα σὲ κάμνει Ἐζη-
 μιῶνσαι τὰ Οὐράνια ἀγαθὰ δι' αὐτὰ τὰ προσωρινὰ καὶ μάταια, καὶ αἰχμαλωτί-
 ζει τὴν καρδίαν σε, ὥσθι ἐνὰς τυράννος, μὲ τὴν ἀπλησὸν ἐπιθυμίαν τῷ πλῆ-
 τι. Αὐτὴ εἶναι τῷ διὰ βόλῃ τὸ ἀγκιστρὸν σκεπασμῶν καὶ δολωμῶν μὲ τὸ χρυ-
 σίον, καὶ μετ' αὐτὸ πλανᾷ τὴν φιλαργυρίαν, ἡ τὴν κάμνει δέλεος ταλαιπωρημέ-
 νος τῷ πλῆτι, καὶ τὴν περιέχει, ὡς αἰχμαλώτης εἰς σιδηρὰν ἄλυσον. Διατί
 γὰρ, ἄφρον, σωάγεις πλῆτον ἐπὶ κηρὸν; νομίζεις τάχα νὰ τὸν χαρῇς εἰς τὴν
 ζωὴν τούτῳ, καὶ ν' ὑπολαύσῃς εἰς τὴν Οὐρανὸν τὸν αἰώνιον; πλανᾷσαι, ὅτι ἡ
 φιλαργυεῖα δὲν σὲ δίδει τινὰ ἀπόλαυσιν, ἀλλὰ μᾶλλον ὀδυρὴν καὶ βλάβαν.
 Καὶ πάλιν ὁ Κύριος δὲν δίδει τοῖς φιλαργύροις τὸν Οὐράνιον πλῆτον, ἀλλὰ τοῖς
 ἐκκρίως πτωχοῖς, οἱ τινὲς εὐγαλαν τὸν πόθον τῶν ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα αὐτὰ καὶ
 μάταια ἀγαθὰ τῷ Κόσμῳ, ἡ ἐπόθησαν τὰ Οὐράνια. Τοῖς δὲ φιλαργύροις νὰ
 δώσῃ